

DÜNYAYI FESADA VEREN İKİ PUT

Tevhid akidesi:

Allah birdir, eşi ve benzeri yoktur. Mülk O'nundur. Bütün kâinatı yaratan, kâinata nizam ve ahenk veren O'dur. Koyduđu kanunlarla âlemi ayakta tutan O'dur.

Kâinat içinde en şereflî mahluk insandır. İnsan, Allah'ın halifesi, kâinatın efendisi! Yapacağı hususlarda emir ve tâlimatı O'ndan alır, O'nun adına ve O'nun namına yapar. Herşeyin başında Besmele çekilmesinin hikmeti budur. Elhasıl: Allah „**Rabb**“, insan „**Kul**“dur. Dolayısıyla rububiyet makamı Allah'a, ubudiyet makamı insana aittir. Hâkimiyet hakkı, kanun koyma yetkisi Rabb'a mahsus, kanunları icra görevi kula mahsustur. Hülâsa Allah emredecek, kul yapacaktır. İşte Tevhid budur.

Şirk:

Tevhid inancına ters düşen her şey, her inanış şirk, put ve tağuttur. Şirk, put ve tağutun çeşitleri çoktur; devirden devire değişir, kılıf değiştir; bir taş parçasıdır, bir heykeldir, bir gök cismidir, bir hayvandır, bir insandır, bir sistemdir... Görünüşte bunlar birer timsal ve birer semboldür. Manada ve gerçekte ise bunlar birer tağut ve birer puttur. Taşdıkları müşterek vasıf ve özellik ise tek bir şeydir; o da hâkimiyettir, hâkimiyet meselesidir. Ve şu şekilde özetlenir:

Allah'ın hâkimiyetini reddetme; „Ya Rabb'î! Varsın güzelsin, ibadetler sana mahsustur, hesabını da sen soracaksın!.. Fakat, dünyada bizim işimize, bizim devletimize, bizim siyasetimize karışma! Bizim işimizi biz biliriz, kanunumuzu kendimiz yaparız!..“ derler ve bu inanç içinde bulunurlar. İşte put zihniyeti ve işte putçular!.. Kur'an tabiriyle; şirk ve müşrikler!..

İKİ PUT VE İKİ SİSTEM:

Günümüzün dünyasının gündeminde iki put vardır. Bunlardan biri komünist sistem, diğeri demokratik sistemdir. Aralarında farklar varsa da „**Rabb**“ tanımama da „Rabb“in hâkimiyetini kabul etmemede müşterektirler, aralarında dolayısıyla bir fark yoktur. Komünist sistem „Rabb“i red ve inkâr eder, varlığını kabul etmez ve inanmaz. Demokratik sistem ise „Rabb“i red ve inkâr etme yoluna gitmez ise de O'nun elinden hâkimiyet hakkını alır insanın eline verir. İnsanı Rabb'isiyle karşı karşıya getirir, onu put ve şerik yapar.

BİRİ YIKILDI:

Bu iki puttan biri yıkıldı, gitti. İnsanlık, komünist

tağutundan kurtuldu. Fakat, maalesef demokrasi putu, bütün dehşet ve şiddetiyle hüküm sürmektedir. İki arasında bir mukayese yapacak olursak: Komünizm; açık-net bir tağut, mert bir kâfirdir. Diyor ki: „Ben; din, Allah, ahiret tanımam, dünya benimdir. İdaresi de bana aittir. Bana kimse karışamaz; kanunumu ben yapar, çatımı ben çatırım!..“

Demokrasi putuna gelince: O, sinsidir, o iki yüzlüdür, o münafıktır. Bir taraftan „Allah“ der, bir taraftan „Tağut“ der. Kur'an'ın beyaniyle ve kelimenin tam manasıyla: „**Onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilâh kabul ederler.**“ (Hicr, 96) „**Bunlar Rabb'inin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Allah ile beraber başka bir ilah edinme! Sonra kınanmış, koğulmuş olarak cehenneme atılırsın!**“ (İsra, 39) „**Atın cehenneme her inatçı kâfiri, hayra (bütün gücüyle) engel olan her azgını, imanda şüphesi olan; ki o, Allah ile beraber başka ilahlar tanıyandır. Haydi onu itiniz de şiddeti azabın içine atın! denir.**“ (Kâf, 24-26)

İşte demokratik ve laik kafalıların ahiretteki durumlarını tasvir etmektedir bu ayetler.

Demokrasi ve İslam:

Demokrasiyi İslam'la bağdaştırmak mümkün değildir. Zira bunlar birbirine zıd iki sistemdir. Birinin „Evet“ dediğine diğeri „Hayır“ der; birinin kabul ettiğini diğeri reddeder. Biri „halk idaresi“ diğeri de „Allah idaresi“dir. Binaenaleyh; bunların bir arada yürütülmesi imkânsızdır. Şöyle ki:

1- Kaynakları:

Bu iki sistem arasında birçok fark vardır. Bunların bir kısmından „**İslam ve Demokrasi**“ başlığını taşıyan bildiri de bahsettik. Burada da mühim birkaçına işaret edeceğiz: Bu iki sistem, kaynakları itibariyle birbirinden farklıdır. İslam, kaynağını Allah'tan alır, vahye dayanır, „**Kaynak Kur'an, örnek Peygamber**“ der. Bu sistemin bir adı da „**Şeriat'tır, Şeriat nizamıdır.**“

Demokrasiye gelince: Demokrasi; „Halk idaresi“ şeklinde tarif edildiğine göre kaynağını insan kafasından alır ve insan fikrine dayanır. Allah ve Peygamber'i tanıdığını iddia ederse de bunların dünya ile, devlet ile ilgili kanun ve beyanlarını tanımaz, red ve inkâr eder.

HÂKİMİYET:

Hâkimiyet demek; en yüksek makam demektir, en yüksek söz sahibi demektir, en yüksek otorite

demektir. Öyle ki, bütün emirler ve yasaklar o makamdan gelir, kanun ve nizamlar o makamın sözleridir. Yapılan işlerin ve tatbik edilen icraatın denetim ve kontrolü, hesap ve kitabı, ceza ve mükâfati hep o makama aittir.

İslam'da o makam „Rabb“ makamıdır, Allah makamıdır ve Rabb'ülâlemin'e mahsustur ve O'nun hakkıdır. Öyle ki, kimse o makama el süremez ve kimse o makamın hakkını alıp başkasına veremez. O makamın kendisine mahsus bir ifadesi vardır. O da „**Hâkimiyet!..**“

DEMOKRASİ VE PARTİLER:

Demokrasi, partileri şöyle tarif eder: „**Partiler, demokrasinin vazgeçilmez unsurlarıdır.**“ Bu tarife göre partisiz bir demokrasi düşünmek mümkün değildir. Keza; partiler, günün tağutî sistemi olan demokrasiyi ayakta tutan, ona destek olan kuruluşlardır, parti sistemleridir.

İşte demokrasi ve işte partiler: Anası, İslamî sisteme ters düşerse danası da elbette ters düşecektir. Demokrasi tağut olduğu gibi, partiler de birer tağuttur.

Oy verme ve iman:

Demokratik bir sisteme göre, oy vermeye giden bir müslüman, acaba oy sandığına oy pusulası mı atıyor yoksa iman pusulası mı? İşte bunun tesbiti gerekir. Beraberce muhasebesini yapalım:

Demokrasi partilere dayanır; partiler de oy vermeye dayanır. Mantıkî bir kaide: „**Öyle ise demokrasi oy vermeye dayanır.**“

Demokrasi; tağutî bir sistem, dolayısıyla kâfir bir rejim olduğuna göre, sandık başına giden bir müslüman, tabiatıyla tağutî sistemi desteklemeye ve onu ayakta tutmaya gidiyor demektir.

„**Küfre rıza küfürdür**“ kaidesinde sandık başına giden bir müslüman, küfre rızanın da ötesinde ve üstünde bir küfür sistemini oyu ile desteklemekte, onu ayakta tutmakta ve yaşatmaktadır. Bir müslümanın sandık başına gidişiyile demokrasinin kazanmış olduğu muhakkaktır: Dönüşüyle acaba iman pusulasını, Rabb'inin rızasını kaybetmiş olmasın?!. Buna kim „**Hayır!**“ diyebilir?

Demek oluyor ki, bir insanın, hem komünist hem müslüman olamayacağı gibi, hem demokrat hem de müslüman olamaz! Bir başka ifade ile; demokrasiye oy verme demek, Şeriat'ı reddetme demektir, daha açık bir tabirle; demokrasiye dolayısıyla partiye „Evet!“ demek, İslam'a „Hayır!“ demekten ibarettir. Hangi hoca buna „Hayır, öyle değildir!“ diyebilir?

Çünkü, ister laik sistem olsun, ister demokratik sistem olsun neticede aynıdır. İkisi de dini devletten ayırmaktır, din devlet bütünlüğünü ortadan kaldırmaktır. Kanun koyma yetkisini insanın eline vermektir, dolayısıyla Allah'ın emir ve tâlimatını bir tarafa itmektir.

Bu mevzuları bir de „**İslam Anayasası**“ (Taslağı), „İslam Dini Laik Rejimi Kabul Etmez!“, „İslam

Açısından Demokrasi“ başlıklı yazılardan okuyun!.. Ve nihayet meallerini vereceğim ayet ve hadisin manalarını derin derin düşünün:

„**Onlar; hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu İsa'yı Allah'tan ayrı rabbler edindiler. Halbuki onlar bir tek ilâha ibadet etmeleri için emrolundular. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir.**“ (Tevbe, 31)

Birgün Resulullah (s.a.v.) bu ayeti okuduğu zaman içeriye daha evvel hıristiyan iken müslüman olan Adiy b. Hatem girdi. Ve bu ayeti duyunca Allah Resulü'ne: „**Onlara ibadet etmiyorlar ki!**“ dedi. Allah Resulü cevap verdi: „**Onlar Allah'ın helal kıldığı bir şeyi haram, haram kıldığı bir şeyi de helal kıldıkları zaman, onlara itaat etmiyorlar mı?**“ diye sordu. O da „Evet!“ deyince, Allah Resulü (s.a.v.) de: „**İşte böyle onlara ibadet ediyorlar!**“ buyurdu. (Tirmizi, A. b. Hanbel)

ÇARE:

İki puttan biri yıkıldı gitti: Komünizm! Fakat diğeri ayakta! Bu gidişle pek gideceğe benzemiyor. Gidip gitmemesi alakaya bağlı, müslümanların alakasına bağlı!.. Müslümanlar komünizmi düşman bildiler, ondan nefret ettiler; müslüman, komünist olmaz ve olamaz noktasından hareket edip kapılarına bile yaklaştırmadılar, zorla gelmek isteyen komünizme (Afganistan'da olduğu gibi) savaş bile açtılar ve nihayet bu küfür sistemi karşısında imtihanı başarı ile verdiler. Allah da ne yaptı? İnsanlık belasını defetti, hem kısa zamanda ve hem beklenmedik bir devirde!.. Allah, neye kadir değil ki, yeter ki, siz O'na kul olun!..

DEMOKRASİ DE GİDER Mİ?

Demokrasi de gider! Allah diledi mi gider. Çünkü mülk O'nundur, irade O'nundur. Yalnız bir şartla: Müslümanlar, komünizme karşı duydukları nefreti en azından demokrasiye karşı da duyacaklardır ve duymalıdır. Demokrasiyi de İslam, Şeriat ve Peygamber düşmanı bilip sandık başına gitmeyeceklerdir, dolayısıyla partilere de iltifat etmeyecekler. Ve bilecekler ki, partiler yıkılınca demokrasi çökecek ve tarihin çöplüğüne atılacaktır. Ve işte o zaman İslam devlet olacaktır.

Gayret bizden, tevfik Allah'tandır!

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6